

РЕШЕНИЕ

№ 20

гр. Благоевград, 22.01.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**ОКРЪЖЕН СЪД – БЛАГОЕВГРАД, ТРЕТИ ВЪЗЗИВЕН
НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ**, в публично заседание на двадесет и втори
януари през две хиляди двадесет и пета година в следния състав:

Председател: Красимир Аршинков

Членове: Атанас Маскръчки
Диана Узунова

при участието на секретаря Мариела Палова
в присъствието на прокурора Г. В. М. и
като разгледа докладваното от Диана Узунова Въззивно наказателно дело от
общ характер № 20241200600807 по описа за 2024 година

**и въз основа на чл.334,т.2 и т.6,НПК и на събраните по делото
доказателствата**

РЕШИ:

ОТМЕНЯ присъда № 8 от 15.02.2024 година по НОХД № 1442 по
описа на Районен съд – Благоевград за 2023 година в частта относно
осъждането на подсъдимия И. Г. А. и вместо това

ПОСТАНОВЯВА:

ПРИЗНАВА подсъдимия И. Г. А. – роден на ... г. в гр.К, българин,
български гражданин, неженен, осъждан, средно образование, безработен, с
постоянен и настоящ адрес с.Б, общ.К, ул. „А“ № 12, ЕГН ***** за
НЕВИНОВЕН в това, че в периода от неустановена дата в началото на 2023г.
до 13.06.2023г., при условията на продължавано престъпление при една и

съща обстановка и еднородност на вината на извършените деяния, при което последващите се явяват от обективна и субективна страна продължение на предшестващите, набрал /мотивирал, убедил/, транспортирал от с.Б, общ.К, до Благоевград и приел /настанил/ отделно лице Б И от с.Б, общ.Козлодуй с настоящ адрес в с.Б, общ.К, с цел да бъде използвана за развратни действия /предлагане и предоставяне на сексуални услуги срещу заплащане- проституция/, независимо от съгласието ѝ, като деянието е извършено чрез обещаване и получаване на облаги /получаване на пари, охрана, грижи, осигуряване на работа, място и клиенти/, както следва:

1. На неустановена дата в началото на 2023г. в с.Б, общ. К, е набрал /мотивирал, убедил/ Б И с цел да бъде използвана за развратни действия /предлагане и предоставяне на сексуални услуги срещу заплащане - проституция/, независимо от съгласието ѝ, като деянието е извършено чрез обещаване и получаване на облаги /получаване на пари, охрана, грижи, осигуряване на работа, място и клиенти/;

2. На 08.06.2023 г., транспортирал със собствения си лек автомобил „М“, светло син металик с рег. № .. св.Б И от с.Б, общ. К до Благоевград, хотелски комплекс „П“, находящ се в гр.Благоевград, бул.“А“, с цел да бъде използвана за развратни действия /предлагане и предоставяне на сексуални услуги срещу заплащане - проституция/, независимо от съгласието ѝ, като деянието е извършено чрез обещаване и получаване на облаги /получаване на пари, охрана, грижи, осигуряване на работа, място и клиенти/;

3. В периода от 08.06.2023г. до 13.06.2023г. приел /настанил/ Б И в хотелски комплекс „П“, находящ се в Благоевград, бул.“А“, с цел да бъде използвана за развратни действия /предлагане и предоставяне на сексуални услуги срещу заплащане[1]проституция/, независимо от съгласието ѝ, като деянието е извършено чрез обещаване и получаване на облаги /получаване на пари, охрана, грижи, осигуряване на работа, място и клиенти/,

като ГО ОПРАВДАВА по повдигнатото му обвинение за престъпление по чл.159а ал.2 т.6 във връзка с ал.1, пр.1, пр.2 и пр.4 във връзка с чл.26, ал.1 от по чл. 354а, ал.5, във връзка с ал.3, пр.II, т.1, пр.I от НК.

ОТМЕНЯ същата присъда и в частта относно отнемането- на основание чл.53 ал.1 б.“а“ от НК -в полза на държавата на лек автомобил марка и модел „М“, светло син металик с рег. № .., собственост на подсъдимия И. Г. А..

ПОТВЪРЖДАВА присъдата в останалата ѝ част.

На основание чл.68,ал.1 и ал.6,НПК ОТМЕНЯ взетите мерки за процесуална принуда „Забрана за напускане пределите на страната“ по отношение на подсъдимите И. Г. А. и И. Г. А..

Решението в отменителната му част може да бъде обжалвано и протестирано с касационна жалба и протест в 15-дневен срок от днес чрез Окръжен съд- Благоевград пред Върховния касационен съд.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____

МОТИВИ към решение № 20 от 22.01.2025г. по ВНОХД № 807/2024г. по описа на Окръжен съд-Благоевград:

Производството пред Окръжен съд - Благоевград е по реда на Глава XXI НПК и е образувано по въззивна жалба с допълнение към нея на адв. К. като защитник на подсъдимите по НОХД № 1442/2023 г. по описа на Районен съд-Благоевград - Ив. и Ис. А. против постановената по същото дело присъда № 8/15.02.2024 г. В жалбата се твърди, че присъдата е незаконосъобразна, неправилна и необоснована и се иска отмяната ѝ и постановяване на нова такава, по силата на която двамата подсъдими да бъдат признати за невиновни по повдигнатите им обвинения.

В с.з. жалбоподателите Ив. А. и Ис. А. се явяват лично и със защитниците си - адв. Г. С. и адв. К. К.. Адв. К. в пледоарията си заявява, че сочената от прокуратурата като пострадала св.Б. И. няма каквото и да е процесуално качества, че именно тя е управлявала МПС, с което се твърди от прокуратурата, че подсъдимият я е транспортирал до Благоевград, както и че под.Ив. А. нито да я е убеждавал, нито да я е заплашвал или карал да върши нещо против волята си. На следващо място не може, според защитника, настаняването в чужд комплекс да е форма на деяние „приел“ и „настанил“, тъй като Ив. А. не бил влязъл във владение, а само ползвал стая в хотелски комплекс „П.“. Адв. К. добавя още, че РС-Благоевград е пропуснал да се произнесе относно веществените доказателства, които са неразделна част от производството, както и по отношение наложените мерки за процесуална принуда спрямо подсъдимите „забрана за напускане на пределите на Р България“, които моли да бъдат отменени. В заключение посочва, че не било доказано по безспорен и категоричен начин, че двамата жалбодатели са извършили деянието, описано в обвинителния акт, поради което иска отмяна на присъдата и постановяване на оправдателна такава.

Другият защитникът на подсъдимия Ив. А. - адв.С. акцентира върху факта, че прокуратурата действала с двойни стандарти, като за едни лица, визирайки подсъдимите, прилагала цялата строгост на закона, включително и затвор, а за други - изобщо не ги привлича като обвиняеми. Допълва, че от показанията на свидетелите по делото по никакъв начин не се доказва вината на Ив. А., тъй като едната /Б. И./ му е жена, другата /В. Н./ - братовчедка, няма жалба срещу него, свидетелите П. също нямат претенции и жалби нито към Ив. А., нито към Ис. А.. Ето защо, иска подзащитният му да бъдат признат за невиновен по повдигнатите му обвинения, алтернативно - наказанието му от 3 години лишаване от свобода да бъде изменено с изпитателен срок.

В право на лична защита и в последната си дума двамата подсъдими заявяват, че поддържат казаното от адвокатите си и молят да бъдат оправдани.

Представителят на Окръжна прокуратура-Благоевград намира жалбата за неоснователна и пледира за потвърждаване на първоинстанционната присъда.

След като извърши цялостна служебна проверка на атакувания съдебен акт в пределите на правомощията си по чл.314 НПК, намери следното:

С атакуваната присъда състав на РС-Благоевград е признал подс. Ив. Г. А.

за виновен за извършено престъпление по чл.159а, ал.2, т.6 във връзка с ал.1, пр.1, пр.2 и пр.4 във връзка с чл.26, ал.1 от НК за това, че в периода от неустановена дата в началото на 2023 г. до 13.06.2023 г., при условията на продължавано престъпление при една и съща обстановка и еднородност на вината на извършените деяния, при което последващите се явяват от обективна и субективна страна продължение на предшестващите, набрал /мотивирал, убедил/, транспортирал от с. Бреница, общ. Кнежа до гр. Благоевград и приел /настанил/ отделно лице Б. Д. И. от с. Бутан, общ. Козлодуй с настоящ адрес в с. Бреница, общ. Кнежа, с цел да бъде използвана за развратни действия /предлагане и предоставяне на сексуални услуги срещу заплащане - проституция/, независимо от съгласието ѝ, като деянието е извършено чрез обещаване и получаване на облаги /получаване на пари, охрана, грижи, осигуряване на работа, място и клиенти/, както следва:

1. На неустановена дата в началото на 2023 г. в с. Бреница, общ. Кнежа е набрал /мотивирал, убедил/ Б. Д. И. от (...), с настоящ адрес в (...), с цел да бъде използвана за развратни действия /предлагане и предоставяне на сексуални услуги срещу заплащане - проституция/, независимо от съгласието ѝ, като деянието е извършено чрез обещаване и получаване на облаги /получаване на пари, охрана, грижи, осигуряване на работа, място и клиенти/;

2. На 08.06.2023 г. транспортирал с лек автомобил „Мазда 2“, светло син металик с рег. № (...), негова собственост Б. Д. И. от (...) с настоящ адрес в (...) от с. Бреница, общ. Кнежа до гр. Благоевград, хотелски комплекс „П.“, находящ се в гр. Благоевград, бул. „Александър Стамболийски“, с цел да бъде използвана за развратни действия /предлагане и предоставяне на сексуални услуги срещу заплащане - проституция/, независимо от съгласието ѝ, като деянието е извършено чрез обещаване и получаване на облаги /получаване на пари, охрана, грижи, осигуряване на работа, място и клиенти/;

3. В периода от 08.06.2023 г. до 13.06.2023 г. приел /настанил/ Б. Д. И. от (...) с настоящ адрес в (...) в хотелски комплекс „П.“, находящ се в гр. Благоевград, бул. „Александър Стамболийски“, с цел да бъде използвана за развратни действия /предлагане и предоставяне на сексуални услуги срещу заплащане - проституция/, независимо от съгласието ѝ, като деянието е извършено чрез обещаване и получаване на облаги /получаване на пари, охрана, грижи, осигуряване на работа, място и клиенти/.

За това деяние първоинстанционният съд при условията чл.54 НК е наложил на подсъдимия Ив. А. наказание „лишаване от свобода“ за срок от 3 /три/ години, което е постановил да изтърпи ефективно- на основание чл.57, ал.1, т.3 от ЗИНЗС при първоначален общ режим на изтърпяване, както и наказание глоба в размер на 10 000 /десет хиляди/ лева.

На основание чл.59 от НК съдът е приспаднал при изтърпяване на наказанието „лишаване от свобода“ времето, през което подсъдимият Ив. Г. А. е бил задържан за срок от 24 часа по ЗМВР, с Постановление на Районна прокуратура - Благоевград от 14.06.2023 г. за срок от 72 часа и с Определение № 1758 от 16.06.2023 г., постановено по ЧНД № 976/2023 г. по описа на Районен съд - Благоевград, влязло в сила на 22.06.2023 г., с което му е била взета мярка

за неотклонение „Задържане под стража“, за времето от 13.06.2023 г. до 22.11.2023 г., както и времето, през което е бил с мярка за неотклонение „Домашен арест“, взета по първоинстанционното дело с протоколно определение № 3144 от 17.11.2023г., считано от 23.11.2023г. до 22.12.2023г.

Със същата присъда районният съд е признал подс. Ис. Г. А. за виновен за извършено престъпление по чл.159а, ал.2, т.1 и т.6 във връзка с ал.1, пр.1, пр.2 и пр.4 във връзка с чл.26, ал.1 от НК за това, че в периода от 09.06. 2023 г. до 13.06.2023 г., при условията на продължавано престъпление при една и съща обстановка и еднородност на вината на извършените деяния, при което последващите се явяват от обективна и субективна страна продължение на предшестващите, е опитал да набере /мотивирал и убеждавал/, транспортирал от гр.Луковит до гр.Благоевград, и приел /настанил/ отделно лице - непълнолетната Т. С. М., родена на (...), от (...) с цел да бъде използвана за развратни действия /да предлага и предоставя сексуални услуги срещу заплащане - проституция/, като деянието е извършено чрез обещаване и получаване на облаги /получаване на пари, грижи, осигуряване на работа, място и клиенти/, като опитът да бъде набрана е останал недовършен поради независещи от дееца причини - подаден сигнал на 13.06.2023 г. от непълнолетната Т. С. М., родена на (...) на телефон за спешни повиквания 112, както следва:

1. На 09.06.2023 г. транспортирал с лек автомобил „Мазда 2“, светло син металик с рег. № (...) непълнолетната Т. С. М., родена на (...), от гр. Луковит до гр. Благоевград, хотелски комплекс „П.“, находящ се в гр. Благоевград, бул. „Александър Стамболийски“, с цел да бъде използвана за развратни действия /да предлага и предоставя сексуални услуги срещу заплащане - проституция/, като деянието е извършено чрез обещаване и получаване на облаги /получаване на пари, грижи, осигуряване на работа, място и клиенти/;

2. В периода от 09.06.2023г. до 13.06.2023г. приел непълнолетната Т. С. М., родена на (...) от (...) в хотелски комплекс „П.“, находящ се в гр. Благоевград, бул. „Александър Стамболийски“, с цел да бъде използвана за развратни действия /да предлага и предоставя сексуални услуги срещу заплащане - проституция/, като деянието е извършено чрез обещаване и получаване на облаги /получаване на пари, грижи, осигуряване на работа, място и клиенти/;

3. В периода от 11.06.2023г. до 13.06.2023г. в гр.Благоевград е направил опит да набере /мотивирал и убеждавал/ непълнолетната Т. С. М., родена на (...) от (...), с цел да бъде използвана за развратни действия /да предлага и предоставя сексуални услуги срещу заплащане - проституция/, като деянието е извършено чрез обещаване и получаване на облаги /получаване на пари, грижи, осигуряване на работа, място и клиенти/ и опитът да бъде набрана е останал недовършен поради независещи от дееца причини - подаден сигнал на 13.06.2023 г. от непълнолетната Т. С. М., родена на (...) на телефон за спешни повиквания 112.

За това деяние първоинстанционният съд при условията чл.54 НК е наложил на подсъдимия Ис. А. наказания „лишаване от свобода“ за срок от 3

/три/ години и „глоба“ в размер на 10 000 /десет хиляди/ лева.

Подс. Ис. Г. А. е признат за виновен от БлРС и за престъпление по чл. 216, ал.1 от НК, а именно- че на 13.06.2023 г., около 15.43 часа в гр.Благоевград, в стая в хотел „П.“, находящ се на бул.“Александър Стамболийски“, е повредил чужда движима вещ - мобилен телефон марка и модел „Айфон 6+“, на стойност 177 /сто седемдесет и седем/ лева, собственост на С. М. Н. и предоставен за ползване на непълнолетната Т. С. М., като го е хвърлил на земята и е повредил /счупил/ стъкления дисплей на телефона, която повреда е на стойност 66 /шестдесет и шест/ лева.

За това деяние първоинстанционният съд при условията чл.54 НК е наложил на този подсъдим наказание „лишаване от свобода“ за срок от 3 /три/ месеца.

На основание чл.23,ал.1 от НК съдът е определил едно общо наказание на под.Ис. А. измежду наложените му такива за двете престъпления в размер на по-тежкото от тях, а именно- „лишаване от свобода“ от 3 /три/ години, към което присъединил и наказанието „глоба“ в размер на 10 000 /десет хиляди/ лева. На основание чл.66,НК първостепенният съд е отложил изпълнението на така определеното общо наказание на под.Ис. А. за изпитателен срок от 5 /пет/ години от влизане на присъдата в сила.

На основание чл.53, ал.1, б.“а“ от НК БлРС е отнел в полза на държавата лек автомобил марка и модел „Мазда 2“, светло син металик с рег. № (...), собственост на подсъдимия Ив. Г. А., с постоянен и настоящ адрес (...), ЕГН (...), като вещ принадлежаща на виновния Ив. Г. А., послужила за извършване на умишлено престъпление по чл.159а, ал.2, т.6 във връзка с ал.1, пр.1, пр.2 и пр.4 във връзка с чл.26, ал.1 от НК и по чл.159а, ал.2, т.1 и т.6 във връзка с ал.1, пр.1, пр.2 и пр.4 във връзка с чл.26, ал.1 от НК.

При собствения анализ на събраните по делото доказателства, въззивният съд приема за установена фактическа обстановка, различна от приетата от първостепенния що се касае до участието на подсъдимия Ив. А.а в инкриминираната престъпна дейност:

Подсъдимият Ив. Г. А. е 28-годишен български гражданин, със средно образование, неженен, безработен. Неправоспособен водач на МПС е и въпреки че притежава лека автомобил, не го управлява. Осъждан е, както следва: с влязло в сила на 08.02.2016г. определение по НОХД № 55/16г. на РС-Бяла Слатина на 8 месеца „лишаване от свобода“, чието изтърпяване е отложено за срок от 3 години -за престъпление по чл.198,ал.1,НК и с влязло в сила на 01.04.2019г. определение по НОХД № 50/29г. на РС-Кнежа на глоба от 300 лева за престъпление по 354а,ал.5,НК /за първите две деяния, отразени в бюлетина за съдимост е реабилитиран по право/. Същият подсъдим живее на семейни начала от три години със свид. Б. И., която управлява собствения нему лек автомобил марка и модел „Мазда2“, светло син металик, с рег. № (...).

Подсъдимият Ис. Г. А. е 20-годишен български гражданин, с основно образование, неженен, безработен, неосъждан. Подсъдимите Ив. и Ис. А. са братя.

Под. Ив. А. и конклубинката му - св.Б. И. работели в Англия /той в

строителството, тя във фабрика за отпадъци- така показанията ѝ пред съдия в ДП/, откъдето се завърнали в началото на 2023г. Тъй като нямали постоянна работа в България, св.Б. И. решила да се върне към предишната си работа на компаньонка, която практикувала в Германия /преди да се познава с под.Ив. А./ и публикувала обява в сайт „Адам и Ева“ /използван за обяви за предоставяне на сексуални услуги/. Към обявата св.И. добавила своя снимка, телефонен номер и цени на услугите, които предлагала. Въпреки че жалбодателят Ив. А. бил против св.И. да работи като проститутка, решил поне да я придружава навсякъде, където тя упражнява занаята си, за да са спокойни и двамата, че клиентите няма да ѝ навредят. Така, св.И. започнала работа като проститутка първо във Велинград, после в гр.Стара Загора, но тъй като там нямало работа, решила да пробва в Благоевград.

В изпълнение на решението на 10.05.2023 г. подс. Ив. А. и свид. Б. И. пристигнали в Благоевград и се настанили в хотел „П.“, находящ се в Благоевград на бул.„Александър Стамболийски“, от където им предоставили код за влизане, тъй като след 22.00 часа рецепцията не работела. След като се срещнали със собствениците на хотела и проучили редът и възможностите за достъп до стаите на хотела от страна на външни лица и установили начина, по който биха могли да се използват наетите стаи, двамата си тръгнали.

На 08.06.2023 г. с притежавания от подсъдимия Ив. А. лек автомобил марка и модел „Мазда 2“, управляван от св.И., двамата заедно с другия подсъдим - Ис. А. и свид. В. Н. - братовчедка на двамата подсъдими, се придвижили от с.Бреница, общ. Кнежа до хотел „П.“ в Благоевград, след предварителна уговорка със св.П. да наемат две стаи. Пристигайки в хотела вечерта, на рецепцията нямало никой, но предвид направената преди това уговорка по телефона и с предоставения от свидетелите П. код за отваряне на външната врата, се настанили стаи 301 и 303. В едната от стаите се настанили под.Ив. А. и св.Б. И., а в другата стая се настанили под.Ис. А. и св.В. Н.. Последната се познавала отпреди със св.И. и също като нея работела като проститутка в Германия преди 2023г. И тя, като св.И. пристигнала в хотел „П.“ в Благоевград, за да предоставя сексуални услуги срещу заплащане.

Свидетелката Б. И. започнала да осъществява планираната от нея дейност. Клиентите се свързвали с нея на телефонния номер, посочен в обявата, като св.И. ги посрещала на рецепцията и се качвали заедно в една от наетите стаи. Подс. Ив. А. контролирал /чрез използването на мобилните приложения месинджър и вайбър/ времето на престоя на клиента и извършваните от приятелката му сексуални действия, тъй като се притеснявал за нейната безопасност.

Виждайки как свид. Б. И. лесно изкарва парични средства, подсъдимият Ис. А. решил, че може да мотивира непълнолетната Т. М. /родена на (...)/, с която до скоро живеели на семейни начала /но се разделили поради физическия тормоз, който ѝ упражнявал и заради изневерите му- според показанията на тази свидетелка/, да извършва сексуални услуги по аналогичен на св.И. начин. На 09.06.2023 г. подсъдимият Ис. А. се свързал със св.М. и я уверил, че иска да се съберат отново, обещавайки ѝ да не упражнява повече насилие спрямо нея,

както и че иска да я заведе на екскурзия в Благоевград заедно с брат му и приятелката му - свид.И.. Св.М. се съгласила и още на същия ден подсъдимият Ис. А., заедно с брат си с лекия автомобил на последния, управляван от свидетелката Б. И., отишли в Луковит, от където под.Ис. А. взел Т. М. и всички заедно около 18.30 - 19.00 часа отпътували за Благоевград. По този начин подсъдимия Ис. А. на 09.06.2023г. транспортирал непълнолетната св.М. от гр.Луковит до Благоевград. След като пристигнали около 21.30 - 22.00 часа на 09.06.2023г. в Благоевград се настанили в наетите от преди това стаи в хотелски комплекс „П.“. Св.М. забелязала, че свидетелите И. и Н. приемат в стаите си клиенти с цел предоставяне на сексуални услуги /когато св.И. и св.Н. била с клиенти, св.М. и подсъдимите слизали във фойето на хотела/, чула и тарифите, видяла, че св.И. дава пари от изкараните такива от проституция на конклубина си, но не реагирала, тъй като бившият ѝ годеник /под.Ис. А./ първите два дни се държал внимателно и мило с нея. Два дни по-късно обаче започнал да ѝ казва, че ще ѝ доведе клиенти и да почне и тя да работи като проститутка. Обещал ѝ да я пази, както и да ѝ осигурява помещения за извършваната дейност. Св.М. категорично отказвала да става проститутка и тогава той взел телефона ѝ марка и модел „Айфон 6“. Когато на следващия ден св.М. поискала от подс.Ис. А. да ѝ върне телефона, за да се обади на баща си - свид.С. М., жалбодателят Ис. А. отказал.

На следващия ден, 13.06.2023г. св.М. отново поискала под. Ис. А. да ѝ върне телефона, за да се свърже с баща си, като той първоначално ѝ отказал, но после ѝ го върнал, след което тя в негово /на този подсъдим/ присъствие, около 15.43 часа набрала телефон 112 Благоевград (л. 81б, том 1 на ДП) и съобщила, че е непълнолетна и я принуждават да проституира в хотел „П.“ в Благоевград. Чувайки това, ядосан под.Ис. А., взел телефона от ръцете на св.Т. М. и със сила го хвърлил на земята, при което дисплеят му се счупил. На обаждането на тел.112 от св.М. пристигнали полицейски служители, сред които и св.Н., и подсъдимите и трите свидетелки /И., Н. и М./ били отведени във 02 РУ - Благоевград.

Същият ден било образувано ДП за престъпление по чл.159а,ал.2,НК, във връзка с чл.18,ал.1,НК, в хода на което под. Ив. А. доброволно предал лекия си автомобил, както и мобилния си телефон. Другият подсъдим и свидетелите И., Н. и М. също предали мобилните си телефони, които били предмет на назначената в хода на досъдебното производство съдебно-техническа експертиза. Съгласно заключението на в.л.Т. не се установяват признаци на технически намеси, манипулации или промяна на съдържанието във вид на записани файлове. От заключението по извършената на етап досъдебно производство съдебно-оценителна експертиза се установява, че стойността на мобилния телефон на св.М. -марка и модел „Айфон 6+“- е в размер на 177 /сто седемдесет и седем/ лева, а самата повреда на телефона - счупеният дисплей е на стойност 66 лева.

Визираните фактически положения въззивният съд намери за установи въз основа на показанията на свидетелите Б. И., Т. М., С. М., Г. Г., В. Н., Ив. П., Л. П. и С. Н., както и приобщените писмените доказателства - протоколи за

доброволно предаване, за оглед на веществени доказателства, справки от мобилните оператори, ведно с разпечатки на телефонни разговори, справки от КАТ-Благоевград и АВ-ТР относно актуалното състояние на „П.“ ООД, писмо от „Национална система 112“, писма от „Изи пей“, справки за съдимост, копие от дневник за регистриране на гостите на хотел „П.“ за инкриминирания период от време /08.06.2023 г. до 13.06.2023 г./; както и от заключенията по съдебно-техническата и съдебно-оценителната експертизи, частично и от обясненията на подсъдимите, дадени в хода на съдебното следствие.

Действително, решаващият съд е обсъдил всички събрани пред него доказателства поотделно и в тяхната съвкупност съобразно изискването на процесуалната разпоредба на чл.305, ал.3 НПК, но при направения доказателствен анализ от контролната инстанция, БлОС прие, че не може да се направи извод за наличие на осъществено престъпление по чл.159а,ал.2,т.6, във връзка с ал.1,пр.1,пр.2 и пр.4, във връзка с чл.26,ал.1,НК от под.Ив. А..

Основното възражение по делото, релевирано от защитника на подсъдимия Ив. А., е свързано с твърдението за липса на доказателства за извършени срещу заплащане сексуални действия от страна на свид. Б. И., тъй като нямало установено нито едно лице, което да се е възползвало от услугите ѝ. Съгласно показанията на същата, както и от тези на свидетелките В. Н. и Т. М., св.И. действително е работила като компаньонка през инкриминирания период. Това се установява и от снимките и файловете /текстови съобщения/ в /от/ телефона на св.И.. Дадените от последната показания относно времето, мястото, начина на установяването ѝ в хотелски комплекс „П.“ в гр. Благоевград, отношенията ѝ с подсъдимите Ив. А. и Ис. А., осигуряването на клиенти, уговарянето на възнаграждение, заплащането за извършените услуги, получаването на възнаграждения, както и липсата на съпричастност на подсъдимите към реализираните от нея действия, са подробни, последователни, логични и непротиворечиви. При анализа на показанията ѝ прави впечатление, че същата не отрича, че е извършвала сексуални услуги срещу заплащане в хотел „П.“, гр. Благоевград, но от нейна страна липсват изявления, че подсъдимият Ив. А. я е уговарял или че ѝ е предлагал да извършва сексуални услуги. Точно обратното, свидетелката И. твърди, че е извършвала развратни действия с клиенти по собствена воля, без да бъде принуждавана от никой, а парите, които изкарва тя - са общи с под.Ив. А. и той я придружава навсякъде, но не я кара насила да работи, което е напълно логично, предвид факта, че същите живеят на семейни начала. Показанията на посочената свидетелка съдът кредитира изцяло, тъй като същите кореспондират с дадените такива и от свидетелите Т. М. и В. Н., частично с косвените такива на свидетелите Л. и Ив. П., както и с данните, съдържащи се в мобилните телефони, предадени от подсъдимите и свидетелите И., Н. и М. /чатове, снимки, обява в сайтовете „Адам и Ева“ и в „Ало БГ“/.

Показанията на свидетелите Т. М. и В. Н. в частта относно предоставянето на сексуални услуги от страна на св.И. кореспондират с тези на последната. Св.Н., която също е предоставяла сексуални услуги в хотел „П.“, Благоевград, както и в Германия, заедно със св.Б. И., заявява, че ѝ е известно, че

последната работи като проститутка /компаньонка/ доброволно и че никой не ѝ взима парите, нито я убеждава да ес занимава с такава дейност. Свид.М. също потвърждава, че е виждала свидетелите И. и Н. да работят като компаньонки, като чула дори тарифите им, виждала да се качват клиенти в стаите им, но не е чула под.Ив. А. да мотивира конклубинката или братовчедка си да извършват действия, свързани с предоставяни на сексуални услуги, нито е разбрала, че той им набира клиенти. Напротив, дори в показанията си в с.з. св.М. сочи, че втората вечер след престоя си в Благоевград, когато били спрени от полицейски служители на улица в града, тя нищо не им съобщила, тъй като към онзи момент все още под.Ис. А. не я карал да проституира, и тъй като „Б. си е с желание да работи това и нямах /св.М./ право да кажа“. Свидетелите П. също не споменават под.Ив. А. като лице, което е наело и заплатило стаите в хотела им. В обясненията си под.Ив. А. потвърждава, че свидетелката Б. И. е предоставяла сексуални услуги срещу заплащане, но отрича да я е транспортирал, настанил, още по-малко да я е увещавал за това, тъй като той няма свидетелство за управление на МПС, откакто са с тази свидетелка тя го вози навсякъде, съответно- откакто е задържан пак тя го издържа. Доколкото тези обяснения - като съдът отчита двойствената им природа, са в съответствие с тези на свидетелите И., Н. и М., съдът ги ползва с доверие.

Действително съгласието на жертвата за въвлечането ѝ в трафик на хора е правно ирелевантно за наказателната отговорност на дееца и при четирите форми на изпълнително деяние по чл.159а, ал.1 НК. Това е така и когато тя сама е поискала да се присъедини в дейността по трафик. Доброволният характер на поведението ѝ може да има значение при индивидуализацията на отговорността на подсъдимото лице, но не и за нейното възникване, защото съгласието на жертвата за поставянето ѝ в положение, което ще създаде предпоставките на бъдещата ѝ експлоатация, няма юридическо значение за отговорността на дееца /Тълкувателно решение № 2 от 16.07.2009 г. по тълк. дело № 2/2009 г., ОСНК/.

При визираната по-горе фактическа обстановка, изведена на базата на анализа на всички събрани и приобщени към доказателствения материал на съдебното следствие доказателства, анализирани поотделно и в съвкупност, от районния съд са направени необосновани фактически и правни изводи, че повдигнатото срещу подсъдимия Ив. А. обвинение за извършено деяние, съставомерно по чл.159а, ал.2, т.6, вр. с ал.1, пр.1, пр.2 и пр.4 във връзка с чл.26, ал.1 от НК, е доказано по несъмнен начин. Не се касае според настоящия състав до незаконен трафик на хора, осъществен чрез набиране, транспортиране и приемане на лицето Б. И., осъществен от подс. Ив. Г. А., с цел предоставяне за развратни действия, като деянието да е извършено чрез обещаване и получаване на облаги. В този смисъл следва да се има в предвид и цитираното по-горе Тълкувателно решение № 2 от 16.07.2009 г. на ВКС по т.д. № 2/2009 г.на ОСНК, в което е дадено и тълкуване на понятията „набиране“, „транспортиране“ и „приемане“. Първото се изразява в активно поведение на дееца, чрез психическо въздействие върху волята на едно или на няколко лица, насочено към тяхното мотивиране да участват за постигането на една или на няколко от целите на престъплението. Съдържанието на понятието „набира“ следва да се тълкува

като привличане, събиране, вербуване, уговаряне или склоняване на лице /лица/, за да бъдат въввлечени за постигане на целите, предвидени по чл.159а, ал.1 НК. В настоящия казус не е осъществен съставът на „набиране“, тъй като подс. Ив. А. няма данни и доказателства да е мотивирал и убеждавал свид. Б. И. да проституира. Липсват доказателства, че готовността на тази свидетелка да проституира е била „поддържана“ от въззивника Ив. А. чрез психически или физическа принуда. Не се съдържат такива /доказателства/ и за някаква зависимост на св.И. от под.Ив. А. /да е заплашвал или задържал нейни близки, за да я мотивира да извършва сексуални услуги срещу заплащане/ или определено негово поведение, с което ѝ нарежда да му предава генерирания финансов резултат от осъществяваната развратна дейност. Никъде в показанията на свидетелката И. /както в дадените от нея такива на етап ДП и прочетени по реда на чл.281, ал.1, т.1, НПК -без да има противоречия според този състав на съда, така и в дадените от нея пред решаващия съд/, нито в тези на св.Н., М., а и на останалите такива не се съдържат данни подс. Ив. А. да е оказвал психическо и/или физическо въздействие върху св.И. да проституира. Това, че тя /св.И./ е давала пари на под.Ив. А., че той е плащал сметки /за обеди и вечери/, че е знаел с какво приятелката му се занимава и е следял, чрез кореспонденция с нея какво се случва, когато тя е с клиент, не може да обуслови извод, затова че той я е склонявал към проституция по смисъла на чл.155, ал.1, НК, респ.- че я е убеждавал да извършва определени развратни действия по смисъла на чл.159а, ал.1, НК и се е облагодетелствал от извършваната от нея развратна дейност. Установено е от доказателствата, че свидетелката И. е извършвала доброволно сексуалните услуги, вкл. и преди инкриминирания период, вкл. и в докато е била в Германия и преди да се познава и живее с този подсъдим. В конкретния случай и съобразно установената по делото фактическа обстановка и съдебната практика не се доказва този подсъдим да е набрал по механизма, описан в обвинителния акт, свид. Б. И.. Не се установява той да ѝ е въздействал, като данни за престъпно мотивационно поведение у него не се съдържат -както се посочи- и в показанията на свидетелките Т. М. и В. Н..

Другата форма на изпълнително деяние - „транспортиране“ се осъществява не само когато фактически се превозва жертвата, но и когато се извършват действия, необходими за превозването ѝ. Водач на превозно средство, който превозва жертвата на територията на страната или извън нея, със съзнаване на престъпната цел по чл. 159а, ал. 1 и ал. 3 НК, осъществява транспортиране, като форма на изпълнителното деяние на престъпленията по раздела „Трафик на хора“ от Наказателния кодекс. Изпълнителното деяние се осъществява за някоя от целите по основния състав чрез промяна в пространственото местоположение на пострадалия с помощта на превозно средство (за разлика от външния трафик). Това деяние може да не се осъществи лично от дееца - както е посочено в ТР № 2/2009 г., ОШН, достатъчно е да обезпечи транспортирането чрез закупуване на билет, предоставяне на превозно средство с водач, изпращане до аерогара, снабдяване с документи за пътуване или други подобни действия, при това без да е нужно да бъде нарушаван

режимът за граничен контрол. Според настоящия състав липсва „транспортиране“ по смисъла на ТР № 2/2009 г., ОШК, тъй като свид. И. е шофирала автомобила, без да са налице данни подс. Ив. А. да ѝ го е предоставил, за да се придвижи до мястото, където ще извършва развратни действия. Живеейки двамата -под.Ив. А. и св.И. на семейни начала през 2023 г. е нормално, след като той няма свидетелство за управление на МПС, притежаваният от него автомобил да бъде управляван от св.И., респ.- той да ѝ предостави собствения си лек автомобил,за да се придвижат двамата до различни населени места.

Въззивният съдебен състав за разлика от първия намира, че в случая не се доказва чрез събраните и проверени по делото доказателства, че подсъдимият Ив. А. е осъществил и друга вменена като извършена форма на изпълнителното деяние от състава на престъплението трафик на хора по чл.159а, ал. 2, т.6 във вр. с ал.1, пр.1, пр.2 и пр.4 НК във връзка с чл.26, ал.1 от НК, а именно „приемане“. „Приемане“ пък е настаняване на жертвата в района на експлоатация, в жилище, собственост на дееца или ползвано от него, осигуряване на мястото за предоставяне на сексуални услуги, обясняване изискванията на работа и т.н. Действително, в конкретния случай чрез показанията на свидетелите Л. и Ив. П. се установява мястото на извършваната от св.И. дейност - хотел „П.“, Благоевград, но няма данни, че именно подс. Ив. А. е запазил и заплатил стая 301, в която са били отседнали със свид.Б. И.. В случая не се доказва подсъдимият да е осъществил формата на изпълнителното деяние „приемане“, защото макар св.И. да е ползвала наетата в хотел „П.“ стая, за да бъдат предоставяни в нея сексуални услуги срещу заплащане, то не се доказва, че в процесното помещение свидетелката е била укривана или че ѝ е бил осигурен подслон, за да може подсъдимият Ив. А. да има непосредствен и пряк контрол над нея, за реализиране на посочената в закона цел, а именно свидетелката да бъде използвана за развратни действия. В конкретния случай и изхождайки от установената по делото фактология е видно, че подс. Ив. А. в нито един момент от запознанството си с посочената свидетелка до преустановяване на извършваната в процесното помещение инкриминирана дейност от полицейските служители, не е имал съставомерна цел да я използва за сексуална експлоатация. В този смисъл следва да се отбележи, че „приемането“ като форма на изпълнителното деяние се състои не само в предоставяне на помещение за развратни действия, но предполага и наличие на съгласие от страна на дееца да се възползва от вербуваната жертва за реализиране на посочените в закона цели. В случая не може да бъде направен извод, че подсъдимият е имала такова намерение, доколкото по делото се установи, че той дори е бил против това приятелката му да проституира, но се е съгласил с намеренията и желанията ѝ. Това, че тя е споделяла с него изработените пари е нормално, предвид, че са живеели на семейни начала, както и обстоятелството, че е следял кореспонденцията ѝ - поради посочените по-горе съображения /относно сигурността ѝ/. В този смисъл не може да се приеме, че той се е възползвал от св.И., за да я експлоатира за постигане на целите, визирани в закона.

На последно място въззивният съд намира, че в случая не се доказва и възведения в обвинителния акт и възприет като наличен от първия съд квалифициращ признак от състава на вмененото на подсъдимия А. престъпление по чл. по чл.159а, ал. 2, т.6 във вр. с ал.1, пр.1, пр.2 и пр.4 НК във връзка с чл.26, ал.1 от НК, а именно, че е обещал получаване на облаги на свид.Б. И. за извършваната от нея дейност по предоставяне на сексуални услуги срещу заплащане. Това е така, защото установените по делото факти не могат да бъдат разглеждани и преценявани изолирани от останалите при анализа на отделните инкриминирани форми, а следва да бъдат отчетени и обстоятелствата, че в нито един момент подс. Ив. А. не е обещавал на св.И. да получава облага от предоставяните от нея сексуални услуги, защото той не я е убеждавал да работи като проститутка в процесното помещение, не ѝ е определял кой клиент да приеме и каква по вид услуга да му извърша, не е получавал част или процент от заработеното от нея за себе си /както се посочи заработените от нея пари са споделяни от двамата, поради това, че са живеели като семейство, той не е имал в този период работа и средства и тя е решила, че по този начин ще издържа двама им/. Единствено чрез мобилните приложения „Вайбър“ и „Фейсбук“ -както вече се посочи- този подсъдим е контролирал тези процеси, тъй като е бил загрижен за нейната физическа безопасност, предвид факта, че живеят на семейни начала.

Отново съдът намира за необходимо да посочи, че установимо от събраните по делото доказателства свид.И. сама е публикувала обява в сайта „Адам и Ева“, свързана с предлагане на сексуални услуги, именно с цел да припечели за свои нужди и тези на близките си известни доходи. Ето защо свидетелката е имала ясното съзнание и намерение да предлага въпросните услуги не безвъзмездно, а срещу определено заплащане. Тя е била активната страна за започване на дейността, тъй като сама и по своя воля и желание е решила да изкара средства по този начин, предоставяйки сексуални услуги на мъже срещу пари. Следователно не би могло да се твърди, че придружаването ѝ от страна на подсъдимия в осъществяване на посочената дейност е начин и механизъм, използван от него за нейното „набиране“, „транспортиране“ и „приемане“ при условие, че същата вече е имала оформено решение да работи като проститутка. Всички суми от извършваните сексуални услуги са получавани лично от свидетелката, а не от подсъдимия, т.е. последният не е контролирал пряко финансовите постъпления от дейността на И., нито е разпределял печалбата помежду им. От подсъдимия не е зависело нито колко клиенти ще бъдат обслужени, нито колко и какви услуги ще им бъдат предоставени. Тези обстоятелства са преценявани от свидетелката И. самостоятелно при изначално формирано у нея убеждение, че ще продава тялото си срещу съответна парична сума, без такава реално да е била обещавана, че ще ѝ бъде давана от подсъдимия Ив. А.. В този смисъл следва да се отбележи, че доколкото „обещаването на облага“ е начин, по който се осъществява изпълнителното деяние „набиране“ на свидетелката И., то от гореизложеното се налага категоричният извод, че този квалифициращ признак не се установява.

В случая не се доказа подс. Ив. А. да е поставил свидетелката Б. И. в положение, в което да бъде използвана за сексуална експлоатация или да ѝ е създаден условия за проституиране, които да са в разрез с нейната воля и желание. Без съмнение, съгласно константната и задължителна практика на ВКС тази съставомерна специална цел се изразява в намерение на дееца да експлоатира пострадалото лице чрез предоставянето му за извършване на развратни действия, които имат траен, системен характер, като в съзнанието му са формирани представи за лично облагодетелстване от бъдещата експлоатацията на жертвата. Тази цел трябва да е налична и да определя поведението на извършителя на престъплението, като обуславя неговите действия. В този смисъл, за да е осъществен състава на това престъпление, е необходимо да се установи по категоричен начин не само извършването на множество сексуални услуги, но и че подсъдимият се е възползвал от тях, т.е. че е използвал проституирането на свидетелката И. за извличане на изгода. В настоящия случай е очевидно, че подсъдимият не извлича за себе си никаква материална облага, като свидетелката Б. И. не е била в отношение на зависимост с подсъдимия, не е държана в подчинение, нито е експлоатирана от него.

При това положение повдигнатото на подс. Ив. А. обвинение за извършено престъпление трафик на хора по чл.159а, ал. 2, т.6 във вр. с ал.1, пр.1, пр.2 и пр.4 НК, БлОС счете за недоказано, както от обективна, така и от субективна страна и го призна за невиновен. Престъплението по чл.159а, ал. 2, т.6 във вр. с ал.1, пр.1, пр.2 и пр.4 НК във връзка с чл.26, ал.1 от НК може да бъде извършено само при наличието на пряк умисъл у подс. Ив. А., който следва да съзнава извършването на конкретното изпълнително деяние (със съгласието на пострадалия или без него) с цел постигането на конкретно посочената в състава на това престъпление специална цел - използването му за развратни действия. Действията на подсъдимия са били продиктувани единствено от намерението му, докато половинката му извършва дейност по предлагане на сексуални услуги срещу заплащане да ѝ осигури в някаква степен сигурност и защита от различни посегателства върху собствената ѝ неприкосновеност, а не да я „набира“, „транспортира“ или „приема“, обещавайки ѝ облага, с цел използването ѝ за развратни действия.

С оглед горните мотиви БлОС отмени атакуваната присъда на БлРС в частта относно осъждането на под.Ив. А..

По отношение на подс. Ис. Г. А.:

При визираната фактическа обстановка, изведена на базата на анализа на всички събрани и приобщени към доказателствения материал на съдебното следствие доказателства, анализирани поотделно и в съвкупност, обосновани са направените от първоинстанционния съд фактически и правни изводи, че повдигнатите срещу подсъдимия Ис. Г. А. обвинения за извършени деяния, съставомерни по чл. 159а, ал.2, т.1 и т.6, вр. с ал.1, пр.1, пр.2 и пр.4 във връзка с чл.26, ал.1 от НК и по чл.216, ал.1 от НК, са доказани по несъмнен начин.

С основание съдът е дал вяра на показанията на основния свидетел - Т. М.. Нейните показания не само са изключително подробни и последователни и в двете фази на процеса, но и се подкрепят от показанията на В. Н., Б. И., които

не отричат, че последната е станала свидетел на разговорите им относно стойността на извършваните от тях услуги, докато са били в хотел „П.“ и е разбрала с какво се занимават там и за какво и тя е транспортирана до там. В подкрепа на показанията на пострадалата са и тези на св.Н., както и писмото от Д „НС 112“. За отношенията между св.Т. М. и подс. Ис. А. /преди и по време на процесния период/ свидетелства и баща ѝ - свид. С. М., също и за състоянието на мобилния телефон, който ѝ бил купил и това, че не отговаряла на повикванията му през инкриминираните дни. Също за разделите и отношенията на Т. М. и подс. Ис. А. информация дава и свид. Г. Г. - баща на последния. Посочените двама свидетели - М. и Г., макар и заинтересовани от изхода на делото, имат непосредствени впечатления от фактическото съжителство на децата си, поради което и съдът дава вяра на техните показания, като ги намира за последователни, непротиворечиви и в унисон с останалите доказателства по делото /изтъкнатото от защитата, че св.Г. бил заплатил пари на св.М., за да „откупи“ дъщеря му, каквото била ромската традиция, касаят период преди инкриминирания и както се посочи поради изневери и насилие от страна на под.Ис. А., той и св.М. се разделили/.

Съобразявайки гореизложеното, настоящата инстанция намира, че районният съд подробно е обсъдил цялата събрана доказателствена съвкупност, като е изложил аргументи за направените изводи в мотивите, към които се присъединява и въззивната инстанция.

Въззивният съд се солидизира с направения законосъобразен правен извод от първоинстанционния съд, че подс. Ис. А. е осъществил от обективна и субективна страна престъпния състав на чл.159а, ал.2, т.1 и т.6 във връзка с ал.1, пр.1, пр.2 и пр.4 във връзка с чл.26, ал.1 от НК.

Безспорно е установено изпълнителното деяние, а именно, че подс. Ис. А. е извършил незаконен трафик на свидетелката Т. М., осъществен чрез опит за набиране /мотивиране, убеждаване/ от него, транспортиране и приемане на лице, с цел предоставяне за развратни действия, като деянията са извършени чрез обещаване и даване на облаги. По смисъла на чл. 159а НК, за да е осъществен трафик, е достатъчно да е осъществена някоя от формите на изпълнителното деяние (набиране, транспортиране, укриване или приемане), със съответната специфична цел за експлоатация - в случая използване за развратни действия.

Трафикът на хора е формално престъпление - същото е налице, когато е осъществена някоя от формите на изпълнителното деяние със съответната цел, независимо дали тази цел е била реализирана. Безспорно е установено, че подс. Ис. А. е опитал да осъществи изпълнителното деяние „набиране“, което е извършено чрез активното му поведение на психическо въздействие върху волята на набраното лице, насочено към мотивирането му да участва за постигането на целта на престъплението, който е останал недовършен поради независещи от дееца причини - подаден сигнал на 13.06.2023 г. от непълнолетната Т. М., родена на (...) на телефон за спешни повиквания 112.

Подсъдимият Ис. А. е опитал да набере свидетелката М., като с активното си поведение я е намерил в гр. Луковит, уговорил я да дойде в гр.Благоевград, докдето и я транспортирал със собствения на брат му лек автомобил „Мазда 2“ с рег. № (...), управляван от свидетелката Б. И. Т.е. налице и е състава на „транспортиране“ по смисъла на закона, доколкото това деяние може да не се осъществи лично от дееца - както е посочено в ТР № 2/2009 г., ОСНК: достатъчно е да обезпечи транспортирането чрез предоставяне на превозно средство с водач, както е в случая. След като уверил св.М., че желае да се сдобрят и че иска да иде с него на почива/разходка до Благоевград, е организиран превозването/транспортирането ѝ от Луковит до Благоевград, като предварително е имал други цели/идеи/ и в последствие започнал да я убеждава да предлага сексуални услуги в хотелски комплекс „П.“, гр. Благоевград. В случая деянието е извършено чрез обещаване/получаване на облаги. Налице е и „приемане“, изразяващо се в настаняване на жертвата в района на експлоатация, в стая, наета от дееца, осигуряване на мястото за предоставяне на сексуални услуги, обясняване изискванията на работа и т.н. А изпълнителното деяние „приемане“ е осъществено от подсъдимия като жертвата на трафика е била настанена в стая в хотелски комплекс „П.“, находящ се в Благоевград, бул. „Александър Стамболийски“, където да бъдат предоставяни сексуалните услуги /както го е правила в същата стая св.Н./. Подсъдимият е обещал, че за сексуалните услуги, които предоставя, свидетелката М. ще получава достатъчно пари, за да си живеят добре и нищо да не им липсва, като дори на третия ден от престоя им в хотела, ѝ бил намерил клиенти.

От обективна страна са налице квалифициращите обстоятелства по чл.159а, ал.2, т.1 и т.6 НК, а именно - деянието е извършено спрямо лице, ненавършило осемнадесет години и чрез обещаване и получаване на облаги. По отношение на „набирането“ -това деяние е останало във фазата на опита поради независещи от този подсъдим причини- тъй като св.М. се е обадила на тел.112 да сигнализира и всички били задържани на входа на хотела и отведени в полицейското управление в Благоевград.

Правилно е прието от районната инстанция, че от субективна страна престъплението е извършено при условията на пряк умисъл - подсъдимият, който е пълнолетно и вменяемо лице, е съзнавал, че транспортира и приема, както и че се опитва да набере св.М., за да бъде използвана за развратни действия. Същият е съзнавал и квалифициращите признаци на деянията си- че се касае за непълнолетно лице /тъй като преди това живеели на семейни начала, под.Ис. А. много добре е знаел възрастта на годеницата си/ и че целта на същите е да се получат облаги. Под.Ис. А. е съзнавал свойството и значението на това, което върши, на неговия обществен опасен характер, но е целял и искал настъпването на тези обществен опасни последици.

Правилно първостепенният съд е приел, че се касае за продължавана престъпна дейност по смисъл на чл.26,НК, тъй като трите деяния-транспортиране, приемане, набиране - осъществяват състав на едно и също престъпление, извършени са през непродължителен период от време, при една и съща обстановка, при еднородност на вината, като последващите се явяват от

обективна и субективна страна продължение на предшестващите.

При определяне вида и размера на наказанието на този подсъдим са съобразени от БлРС всички релевантни за това обстоятелства. За престъплението по чл. 159а, ал.2, НК са предвидени наказания лишаване от свобода от три до десет години и глоба от десет хиляди до двадесет хиляди лева. Правилно районният съд е приел, че за подс. Ис. А. са налице предпоставките за налагане на наказание в минимално предвидения от закона размер. Съобразена е високата обществена опасност на деянията и упоритостта на дееца при осъществяването им, но са отчетени и смекчаващите отговорността на този подсъдим - младата му възраст, чистото съдебно минало, доброто му процесуално поведение, поради което и БлРС е определил наказанията при известен превес на смекчаващите вината обстоятелства /а именно- 3 години ЛОС и 10 000 лева глоба/, с който извод БлОС се съгласява.

Относно осъщественото от подс. Ис. А. деяние по чл.216, ал.1 от НК, въззивният съд намира, че безспорно са установени механизмът и начинът на извършване на деянието, както и неговият автор - подсъдимия Ис. А., тъй като се установява, че на 13.06.2023 г., около 15.43 часа в гр. Благоевград, в стая в хотел „П.“, находящ се на бул. „Александър Стамболийски“, е повредил чужда движима вещ - мобилен телефон марка и модел „Айфон 6+“, на стойност 177 /сто седемдесет и седем/ лева, собственост на свид. С. Н. М. и предоставен за ползване на непълнолетната свид. Т. С. М., като го е хвърлил на земята и е повредил /счупил/ стъкления дисплей на телефона, която повреда е на стойност 66 /шестдесет и шест/ лева.

Настоящият съдебен състав намира, че от показанията на свидетелите С. М. и Т. М., които се подкрепят и от останалите доказателства - протокол за оглед на веществени доказателства и фотоалбум към него се установява, че на посоченото време и място подс. Ис. А. е ударил телефона на свид. М. в земята и го е повредил. В хода на ДП е установена стойността на телефона и на повредения дисплей- предмет на престъплението, чрез съответната оценителна експертиза, заключението по която законосъобразно е кредитирано.

Деянието е извършено от подсъдимия умишлено, при форма на вина - пряк умисъл, тъй като е съзнавал общественотоопасния характер на деянието, предвиждал е неговите общественотоопасни последици и е искал настъпването на тези последици, което се установява от поведението му.

Въззивната инстанция се съгласява с преценените като смекчаващи отговорността на подс. Ис. А. обстоятелства - младата му възраст и чистото му съдебно минало, като намира за такова и ниската стойност на повредената вещ, без обаче това да е обуславя преквалифициране на деянието по чл.216, ал.4, НК. Не е налице според БлОС маловажен случай по смисъла на чл.93, т.9, НК, тъй като, макар и вредните последици да са незначителни, следва да се отчетат мотива и обстановката, при което е повреден въпросния телефон на св.М. /защото се е обадила на тел.112 и за да не позвъни на баща си и да му разкаже, че бившият ѝ годеник я кара да проституира/, т.е. не са налице такива смекчаващи обстоятелства, които да квалифицират това деяние като такова с

по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи от този вид. Горепосочените смекчаващи отговорността на този подсъдим обстоятелства правилно са преценени от БлРС като такива, обуславящи определяне на наказание на жалбодателя Ис. А. в минимално определения от законодателя размер, а именно- лишаване от свобода за срок от 3 /три/ месеца.

Законосъобразен е изводът на РС-Благоевград, че деянията по чл.159а,ал.2,т.1,НК и чл.216,ал.1,НК са осъществени от под.Ис. А. преди за което и да е от тях той да имал влязла в сила присъда, т.е. в реална съвкупност и на основание на чл.23,ал.1,НК му е определил по-тежкото измежду наложените му наказания, а именно- лишаване от свобода за срок от три години. На основание чл.23, ал.3 от НК към така определеното общо най- тежко наказание лишаване от свобода за срок от три години съдът обоснова е присъединил и наказанието глоба в размер на 10 000 /десет хиляди/ лева, наложено му за престъплението по чл.159а, ал.2, т.1 и т.6 във връзка с ал.1, пр.1, пр.2 и пр.4 във връзка с чл.26, ал.1 от НК.

Правилна е преценката на решаващия съд и че са налице всички предпоставки, визирани в нормата на чл.66, ал.1 НК, за да бъде отложено ефективното изтърпяване на наказанието лишаване от свобода за изпитателен срок от 5 /пет/ години спрямо въззивника Ис. А. /на същия е наложено наказание лишаване от свобода за срок по-малък от три години и той не е осъждан за престъпление от общ характер/.

С оглед признаването на под.Ив. А. за невиновен по повдигнатото му обвинение за извършено престъпление по чл.159а,ал.2,т.6,НК, съдът отмени с решението си първоинстанционната присъда и в частта относно отнемането на лекия автомобил -собственост на този жалбодател. Основанието за отнемане на превозното средство - предмет или средство за извършване на престъплението е чл.53,ал.1,б.“а“,НК. Несъмнено, че с това МПС е транспортирана св.М. от гр.Луковит до Благоевград и е осъществен един от съставите на чл.159а,ал.2,НК от другия подсъдим. Но кумулативното изискване на чл.53,ал.1,б.“а“,НК е и въпросното превозно средство да принадлежи на виновния, а в казуса БлОС призна собственика на процесния л.а. - под.Ив. А. за невиновен.

На основание чл.68,ал.1 и ал.6 НПК въззивната инстанция отмени взетите мерки за процесуална принуда „Забрана за напускане пределите на страната“ по отношение на подсъдимите Ив. Г. А. и Ис. Г. А., тъй като същите са изпълнили ролята си да обезпечат нормалното протичане на наказателния процес и реализирането на наказателната отговорност на подсъдимите лица.

По изложените съображения съдът постанови решението си.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: